

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/50/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311218522
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4311218522.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: G. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., P. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova č. 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č. 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 301,02 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 28. decembra 2012 č.k. 12C/117/2012-125, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,12 eura , právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátskej kancelárii HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova č.6, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol už len o trovách konania potom, čo uznesením č.k. 12C/117/2012-101 zo dňa 20. 08.2012, právoplatným dňa 29.11.2012 bolo konania meritórne skončené pre späťvzatie návrhu na začatie konania, s tým, že rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa ponechal na samostatné rozhodnutie do 30 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 OSP prvej vety tak, že navrhovateľovi, ktorý procesným spôsobom zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 78,07 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že odporkyňa i vedľajší účastník boli v konaní úspešní, pretože navrhovateľ učinil späťvzatie návrhu podaním zo dňa 18.06.2012 bez uvedenia dôvodu, pričom sa možno domnievať, že tak konal z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka a preto odporkyni i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vzniklo právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 2 prvej vety OSP. O trovách odporkyne súd prvého stupňa nerozhodoval, pretože si trovy konania neuplatnila a ani jej žiadne trovy konania nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyni priznal náhradu trov konania vo výške 78,07 eura, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, a to odmena za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava a podanie odporu zo dňa 11.07.2012), v celkovej výške 78,07 eura (2 x 24,90 eura) a režijného paušálu vo výške 15,26 eura (2 x 7,63 eura). Okrem toho priznal aj 20% daň z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyni preukázal, že je platcom DPH. Súd prvého stupňa určil základnú sadzbu tarifnej odmeny v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov vo výške 24,90 eura, keď vychádzal z hodnoty veci, ktorou bolo zaplatenie istiny 301,02 eura. Poukázal na to, že vedľajší účastník si nesprávne vyčíslil trovy právneho zastúpenia, keď vychádzal z hodnoty veci, ktorou bolo zaplatenie istiny 301,02 eura, zmluvná pokuta v sume 4,98 eura a úrok z omeškania vypočítaný ku dňu začatia poskytovania právnych služieb v sume 375,61 eura.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Mal za to, že vedľajší účastník na strane odporcu musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Navyše v zmysle ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uvedol, že nezhliadol význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode, pričom viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, čo navodzuje dojem účelovosti. Ohľadne nepriznávania trov vedľajšiemu účastníkovi poukázal aj rozhodnutia odvolacích súdov SR.

Vedľajší účastník na strane odporkyni v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Uvedol, že v danom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal na to, že v konaní vystupoval na podporu odporkyne proti ktorej podal navrhovateľ predmetný návrh. V tomto smere uviedol, že vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom. Dodal, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov, ktorá sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstupe do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP. V nadväznosti na uvedené považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia za účelové a zjavne nesprávne. Navyše výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, treba podľa vedľajšieho účastníka považovať za odporujúci zákonom Slovenskej republiky a tiež predpisom Európskej únie, pretože pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia. Podľa názoru vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa správne v tomto prípade rozhodol o trovách podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP, keďže odporkyňa bola vďaka ním vznesenej námietke premlčania v konaní celkom úspešná, nakoľko navrhovateľ po vznesení námietky návrh v celom rozsahu späť. Ohľadne priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi poukázal na rozhodnutia súdov SR. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania .

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

V prípade zastavenia konania v zásade nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) OSP. Z tohto pravidla však existujú dve výnimky zakotvené v ustanovení § 146 ods. 2 OSP. Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhej vety OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Otázka zavinenia v takomto prípade sa hodnotí len z procesného hľadiska. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petítom domáhal, prípadne žaloval po inej strate aktívnej legitímácie (zánik záväzku započítaním), atď. Pokiaľ ide o zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 15.12.2011 domáhal voči odporkyňi zaplata sumy 306,00 eura spolu s príslušenstvom. Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 03.05.2012 bolo súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, jeho žiadosť o zaslanie návrhu na začatie konania a vznesenie námietky premlčania k nárokom uplatňovaným voči odporkyňi. Súd prvého stupňa dňa 18.06.2012 vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 11Ro/540/2011-78, ktorým odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu navrhovateľovi sumu 301,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,25% ročne zo sumy 26,09 eura od 19.05.2005 do zaplata, ročný úrok z omeškania vo výške 18,25% ročne zo sumy 241,77 eura od 19.06.2005 do zaplata, ročný úrok z omeškania vo výške 18,25% ročne zo sumy 33,16 eura od 19.09.2005 do zaplata, zmluvnú pokutu vo výške 4,98 eura, a náhradu trov konania vo výške 18 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 77,54 eura, alebo aby v tejto lehote podala odpor na súde. Dňa 12.07.2012 bol doručený súdu prvého stupňa odpor vedľajšieho účastníka proti platobnému rozkazu, v ktorom vzniesol námietku premlčania a zároveň si vyčíslil trovy právneho zastúpenia vo výške 141,79 eura, a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava a odpor zo dňa 11.07.2012). Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.07.2012 navrhovateľ oznámil súdu, že berie návrh späť a konanie žiada zastaviť, pričom žiadal, aby súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania nepriznal. Uznesením č.k. 12C/117/2012-101 zo dňa 20.08.2012 súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz č.k. 11Ro/540/2011-78 zo dňa 18.06.2012 a konanie vo veci vednej na súde pod sp. zn. 12C/117/2012 zastavil pre späťvzatie návrhu na začatie konania, zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 11,37 eura, prostredníctvom Daňového úradu

Bratislava do 15 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného uznesenia, s tým, že rozhodnutie o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2012. Následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením.

V prejednávanej veci vzal navrhovateľ po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odporkyni nejaké trovy vznikli, preto jej ich súd nepriznal. Je však nepochybné, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy vznikli titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť.

Odvolačný súd dodáva, že v prípade náhrady trov zastaveného konania však platí, že účastník síce má právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľské združenie OSA má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporkyne a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP). Z uvedeného ustanovenia možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje.

Argumentáciu navrhovateľa v odvolaní, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa § 137 OSP patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne patrí náhradu trov konania, pretože navrhovateľ z procesného hľadiska späťvzatím návrhu zaviniel, že sa konanie muselo zastaviť. Pokiaľ ide o výšku priznanej náhrady trov konania odvolací súd poukazuje na to, že tieto boli priznané v rozsahu v akom boli vedľajším účastníkom na strane odporkyne účelne vynaložené a v súlade s právnymi predpismi uvedenými v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa. S vyčíslením odmeny za právne služby právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne súdom prvého stupňa sa odvolací súd

stotožnil a považuje ho za správny, preto s poukazom aj na vyššie uvedené závery odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenie pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 8,30 eura, (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 78,07), z režijného paušálu 7,63 eura (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume 3,19 eura (20% zo sumy 14,94 + 7,63). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 19,12 eura, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátskej kancelárii zastupujúceho vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.